

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,

VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Lunæ vigesimo-octavo
mensis Januarii, anno Domini M. DCC. XLIII.*

M. JOANNE - FRANCISCO ISEZ,
Doctore Medico, Præside,

An venæ spermaticæ structura, secretioni seminis faveat?

I.

INTER humores qui glandularum ope secernuntur,
nullus actuosior, nec spiritibus magis dives, quam se-
men, inter Secretiones nulla ferè fit cum tanto appa-
ratu, quam laticis seminalis separatio; si quis enim
perpendat oculis anatomicis longum iter quod peragra-
re debet sanguis contentus in arteriâ spermaticâ, antequàm perve-

A

niat ad finem hujus-ce arteriæ, longitudinem vasorum telæ araneorum instar, ex quibus conflatur tota Testium moles, diametrum & texturam vasorum Epididymidis, certè concludet nunquam perfici potuisse tam pretiosum Latice[m] nisi adsit resistentia, nisi adsint obices: his præstandis potissimum inserviunt Venæ Spermaticæ Anastomoses perpetuæ, *divaricationes*, curvaturæ & circinvolutiones: humanam gentem condere tantæ molis erat!

I I.

A RTERIA Spermatica cujus exortus maximè exilis, à parte anteriori Aortæ inferioris paulò infra renes orta, sæpè etiam ex emulgente originem ducens, diversos ramos undique dispergit eundo, tramite reflexo, & plurifariam tortuoso, in adipe & substantiâ cellulari Peritonæi; ita ut natura ex hujus-ce arteriæ origine opus secretionis jam moliat[ur], separando sanguinem secretioni minùs aptum, ut faciliùs secernatur semen, & hujus labyrinthi Dædaleos recessus commodiùs lustrare queat: hæc eadem arteria ad testem tandem accedens se se dividit in ductus quàm plurimos maximè tenues & sensibus nullatenùs obvios * Ramus arteriæ Epigastricæ arteriam spermaticam comitatur & cum eâ anastomosim init: Ex his patet nullum humorem secretum adeò tardi-gradum esse, nec tot angustis, tot gyris, recessibus, retardari, atque in suis cuniculis remorantem ita foveri; huic scopo concurrunt allati spiritus animales per propagines nerveas, in vasa feminalia dehiscences.

Winflow.
Anat.

I I I.

V E N A spermatica quæ ab Anatomicis, *Corpus Pampiniforme*, seu *Pyramidale* vocatur, speciali gaudet dispositione & structurâ, sanguinem ex Epididymide refert per infinitas anastomoses, *divaricationes* & circinvolutiones; sunt totidem venæ quæ inter se communicant, & rete quasi efficiunt; adunatæ in unam venam spermaticam desinunt, eandem viam ac arteria congener sequitur; huic venæ junguntur nervi ex plexu nervoso abdominali * & alius à pari XXI. Spinali: sunt præterea venulæ exiguæ, vascula lymphatica minima quæ reducunt humorem, secretionem factâ, superfluum. An credibile sit in his quibus conficitur, nec tamen

* Boerhaave.
ve. Institut.
Med.

3

evacuatur semen, magnam ejus partem & quidem subtilem resorberi vasculis Corporis Pyramidalis, venoso misceri sanguini? An hoc humore resorbto, tota œconomia corporis mutatur? Quis inficiabitur sanguinem ab arteriis spermaticis allatum, per has venas adeo intortas agrè reduci; ideoque in arteriis remorari.

I V.

NEMINEM latet hoc principium, quò partes sunt cordi viciniore, eò motus Sanguinis vividior, quò sunt à corde remotiores, lentè & quasi testudineo passu sanguis progreditur: omnibus pariter notum est, quò major & frequentior fluenti liquido occurrit resistentia, occurrunt obices, eò magis imminuitur ipsius velocitas, & experienciâ constat, humores eò tenuiores ac leviores separandos iri, quò sanguis minori motu donatur: ast testes sunt à corde remotissimi, extra corpus penduli, resistentia est quàm-maxima, ut jam per structuram venæ spermaticæ demonstravimus, sanguis lento gradu eos perlustrat, ergo humor qui elicitur est tenuis & actuosus. Hisce omnibus rationibus, Analogiam diversarum secretionum, ad stabiliendam nostram sententiam, afferamus, ut aliquid inconcussum omnibus pateat, venæ spermaticæ structuram secretioni seminis favere.

V.

NATURA, ubi sunt functiones eadem, iisdem machinis & instrumentis utitur, & quemadmodum ad faciliorem seminis separationem venæ spermaticæ structura inservit, pariter in cerebro ad faciliorem separationem spirituum Animalium, qui omnium humorum sunt tenuissimi, sanguis per canales tortuosos atque inflexos, & à corde longè diffitos, ad cerebrum appellit; arteriæ enim carotides tramite flexuoso, per cranium cerebri substantiam subeunt, meatibusque labyrinthicis & in retia quàm plurimâ faciescentibus, unde motus ejus magis ac magis imminuitur: quæ vasa maximè exilia in tomentosum quasi halitum abeunt: eandem servat analogiam ad bilis secretionem, quæ multò tenuior est urinâ, urina enim est crassâ & à sanguine per arterias Emulgentes magnas & rectâ currentes secernitur: bilis secretio non fit ope arteriæ, sed ope venæ Portarum per quàm sanguis ex

omnibus visceribus abdominis, & venarum mesaraicarum radicibus redux, lentè ad hepar progreditur, quod secretioni bilis imprimis inservit: quibus liquet naturam secretionem humorum plus minùsve tenuium molientem, sanguinis cursum velociorem tardioresque variis rationibus reddere, ut exinde humores variæ indolis faciliori negotio ex sanguine diversimodè fluente secernantur.

Ergo venæ spermaticæ structura secretioni seminis favet.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Bartholomæus Murry, Chirurgiæ Professor.

M. Gaspardus Cochon, du Puy, in arce maritimâ Rupisfortensi Anatomæ & Chirurgiæ Professor Regius.

M. Michâël-Procope Contaux, Scholarum Professor.

M. Carolus Payen, Chirurgiæ Gallico Idiomaticè Professor.

M. Jacobus-Franciscus Vandermonde.

M. Claudius Adrianus Helvetius, Regi à Sanctioribus Consiliis, Regineque Medicus Primarius & Regiæ Scientiarum Academiæ Socius.

M. Tossanus-Gilbertus Boulland.

M. Jacobus-Albertus Hazon.

M. Jacobus-Benignus Winslow, Regiæ Scientiarum Academiæ, Societatisque Regiæ Berolinensis Socius, Teutonice Lingue Regius interpres, in horto Regio Anatomæ & Chirurgiæ Professor ac Demonstrator.

Proponebat Parisiis, JOANNES-CLAUDIUS MUNIER Laudonensis, Consiliarius Medicus Regis ordinarius, nec non domus Regiæ Invalidorum ducum & militum, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1743, à sextâ ad meridiem.